

Сган. О! Боже мой!

Паанг. Ако логиката е художество или наука?

Сган. О! нѣ за Бога нѣ!

Паанг. Ако въображението е частъ отъ мисълта?

Сган. *(Като затваря устата на Паанграция).* Нѣ, дяволе, нѣ!

Паанг. Раскажете ми прочее подробно работата си; кажете што искате да ви посѣвѣтвамъ, като азъ не можихъ да го налучиѣ.

Сган. Ахъ! братко, чуите прочее. *(До като Сганарелъ говори, слѣдва и Паанграций).* Имамъ намѣрене да се оженѣ; но понеже момата за която ште се оженѣ, е много млада и хубава, боиѣ се да не би отъ каиѣ зема ме не обича, и заради това искахъ да ви попитамъ като философъ и да ви помолѣ да ми кажете мнѣнието си. Но, слушай ме, човѣче! Што ме съвѣтвашъ прочее въ тия. . . . Но иди по гявола!

Паанг. *(Слѣдваижитѣ да говори съврeменно безъ да слуша Сганарела).* Думата се даде на човѣкъ за да изражава мислитѣ си: и както мислитѣ сѣ изображения на нѣштата, така и думитѣ ни сѣ изображения на помислитѣ ни. Но тия изображения се различаватъ отъ другитѣ по сѣитността на характеритѣ.

Сган. *(Като го бута).* При гявола, луднийо! углуши ме! *(Испѣжда го).*

Паанг. *(Отъ жгълтѣ на пѣлтѣ).* Да, думата е аними идексъ ет спекулумъ! тя е божественний тѣлкователъ на сърцето, който ни показва скрититѣ тайни на човѣкътъ. И понеже ние сме словесна тварь, трѣбва да помислите че тогава да говорите. Удивлявамъ се прочее какъ не си послужвате съ думата, за да ви разберѣ што искате, та да ви посѣвѣтвамъ.

Сган. Бре, брате! това штехъ да направѣ и азъ, но ти ме не остави. Дойди тукъ, дойди.

Паанг. *(Като дохожда).* Слушамъ те, дълбоко.

Сган. Слушай прочее.

Паанг. Съвѣтвамъ ви да ете краткъ.

Сган. Съ малко думи штѣ свършиѣ.

Паанг. Отбѣгвайте отъ празнословието.